

**WIE ZEGGEN WE TOCH
DIE WE ZIJN?**

Jan Sitvast

Het volgende gedicht van Kathleen Raine heeft me geïnspireerd tot een aantal gedichten in deze bundel.

De onbemide

Ik ben lege lucht
Ik ben louter eenzaamheid

Ik ben drijvende wolk

Ik heb geen vorm
Ik ben grenzeloos
Ik heb geen rust

Ik heb geen huis
Ik kom en ik ga
Ik ben zomaar wind

Ik ben de witte vogel
die vlucht van het land
Ik ben de kim

Ik ben een golf
die het strand nooit vindt

Ik ben een lege schelp
op het strand geworpen

Ik ben het maanlicht
op het huisje zonder dak

Ik ben de vergeten dode
In het verbroken gewelf op de heuvel

Ik ben de oude man
die zijn water draagt in een emmer

Ik ben licht
op reis door lege ruimte

Ik ben een verdwijnende ster
haastig op weg
naar buiten het heelal

Een visser van woorden.

Jagend op syllaben
ben ik een visser
van woorden
aan de boorden
van de poëzie.

Ze springen als forellen
uit hun bedding van taal
en glinsteren in het licht.

Spartelend tussen mijn handen
vang ik ze in een gedicht.
Ik rijg ze aan zinnen,
zet ze als tekens
achter elkaar.

Ik wil haar
een boodschap winnen
die mij raakt
van binnen.

Wat het zo anders maakt
dan hier alleen te staan.
De schittering van de stroom,
de droom die ik bewoon.

Ik werd geroepen
en kon niet meer gaan.
Getekend ben ik door een vis
die alleen door mij beschreven is.

Druppels

Lees de druppels
van mijn gezicht
die je vertellen
wie ik ben,
als de dauw
de vroege morgen.
Wees het gras
van mijn gezicht
en draag haar sporen
zonder te vragen.
Draag mijn druppels
zonder te vragen,
dan zal je voelen
wie ik ben.